371R0974

12.5.71 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 106/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 12ης Μαΐου 1971

περί ὁρισμένων μέτρων συγκυριακῆς πολιτικῆς πού πρέπει νά ληφθοῦν στόν γεωργικό τομέα σάν συνέπεια τῆς προσωρινῆς διευρύνσεως τῶν περιθωρίων διακυμάνσεως τῶν νομισμάτων ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί ἰδίως τά ἄρθρα 28, 43 καί 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, κατά τή διάρκεια τῶν τελευταίων ἑβδομάδων, ὁρισμένες ἀγορές συναλλάγματος ἐντός τῆς Κοινότητος διαταράχθηκαν ἀπό κερδοσκοπικές κινήσεις, οἱ ὁποῖες προκάλεσαν μία ἀνώμαλη συρροή θραχυπροθέσμων κεφαλαίων· ὅτι ἡ ἐν λόγω συρροή ἦταν δυνατό νά προκαλέσει στίς οἰκονομίες αὐτές ὑπερβολική αὔξηση τῆς νομισματικῆς μάζας καί, κατά συνέπεια, νά ἔχει ἐπικίνδυνα πληθωριστικά ἀποτελέσματα γιά τήν ἐξέλιξη τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως·

ὅτι, γιά τόν τερματισμό αὐτῶν τῶν ἀπαράδεκτων κινήσεων κεφαλαίων, τό Συμβούλιο ἐξεδήλωσε τήν κατανόησή του ὅπως σέ ὁρισμένες περιπτώσεις, τά Κράτη μέλη δύνανται νά διευρύνουν γιά περιορισμένο χρονικό διάστημα τά περιθώρια διακυμάνσεως τῶν τιμῶν συναλλάγματος τῶν νομισμάτων τους σέ σχέση πρός τίς σήμερα ἰσχύουσες ἰσοτιμίες τους·

ὅτι, ἄν σέ ἕνα Κράτος μέλος ἡ πραγματική τιμή συναλλάγματος ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τήν ἐπίσημη ἰσοτιμία, πέρα ἀπό ὁρισμένο ὅριο εἶναι δυνατό νά προκύψουν σοβαρές δυσχέρειες γιά τήν καλή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· ὅτι, πράγματι, οἱ συναλλαγές στίς ὁποῖες ἐφαρμόζεται ἡ πραγματική τιμή συναλλάγματος εἶναι δυνατό νά ἐξελιχθοῦν σέ τιμή ἐκφραζομένη σέ ἐθνικό νόμισμα κατώτερη ἀπό τίς τιμές παρεμβάσεως ἤ ἐξαγορᾶς, πού προβλέπονται ἀπό τίς κοινοτικές ρυθμίσεις, σέ σχέση πρός τήν ἐπίσημη ἰσοτιμία·

ὅτι ὑφίσταται κίνδυνος νά προκύψει στό Κράτος μέλος αὐτό ἀποδιοργάνωση τοῦ συστήματος παρεμβάσεων πού προβλέπεται ἀπό τίς κοινοτικές ρυθμίσεις καί ἀνώμαλες κινήσεις τιμῶν, ὥστε νά διακυβεύεται ἡ ὁμαλή ἐξέλιξη τῆς οἰκονομικῆς συγκυρίας στό γεωργικό τομέα·

ὅτι, γιά τήν πρόληψη τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν, δικαιολογεῖται νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα γιά τό ἐν λόγω Κράτος μέλος νά ἐφαρμόσει στό πλαίσιο τῶν κοινοτικῶν διατάξεων, ἕνα σύστημα ἐξισωτικῶν ποσῶν στίς συναλλαγές μέ τά Κράτη μέλη καί τίς τρίτες χῶρες·

ὅτι τά ποσά πού θά θεσπισθοῦν πρέπει νά περιορίζονται στά αὐστηρῶς ἀπαραίτητα ποσά γιά τήν ἀντιστάθμιση τῆς ἐπιπτώσεως τῶν νομισματικῶν μέτρων ἐπί τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων θάσεως γιά τά ὁποῖα προβλέπονται μέτρα παρεμβάσεως καί ὅτι πρέπει νά ἐφαρμόζονται μόνο σ' ἐκεῖνες τίς περιπτώσεις πού ἡ ἐπίπτωση αὐτή ὁδηγεῖ σέ δυσχέρειες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Ἄν, γιά τίς ἐμπορικές συναλλαγές, ἕνα Κράτος μέλος ἀποδέχεται γιά τό νόμισμά του τιμή συναλλάγματος πού ὑπερβαίνει πρός τά ἄνω τό ὅριο τῆς διακυμάνσεως πού ἐπιτρέπεται ἀπό τίς διεθνεῖς ρυθμίσεις ἔχει τήν δυνατότητα νά:

α) εἰσπράττει κατά τήν εἰσαγωγή προελεύσεως Κρατῶν μελῶν καί τρίτων χωρῶν,

β) χορηγεῖ κατά τήν ἐξαγωγή πρός τά Κράτη μέλη καί τίς τρίτες χῶρες ἐξισωτικά ποσά γιά τά προϊόντα καί ὑπό τίς συνθῆκες πού καθορίζονται κατωτέρω.

2. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται:

α) στά προϊόντα, γιά τά ὁποῖα προβλέπονται μέτρα παρεμβάσεως, στό πλαίσιο τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν·

β) στά προϊόντα τῶν ὁποίων ἡ τιμή ἐξαρτᾶται ἀπό τήν τιμή τῶν προϊόντων πού ἀναφέρονται στήν περίπτωση α) καί τά ὁποῖα ὑπάγονται στήν κοινή ὀργάνωση τῶν ἀγορῶν ἤ ἀποτελοῦν ἀντικείμενο εἰδικῆς ρυθμίσεως βάσει τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης.

Ἡ εὐχέρεια αὐτή ἐφαρμόζεται μόνο στό μέτρο πού ἡ ἐφαρμογή τῶν νομισματικῶν μέτρων τῆς παραγράφου 1 θά ἐπέσυρε διαταραχές στίς συναλλαγές γεωργικῶν προϊόντων.

Ἄρθρο 2

1. Γιά τά προϊόντα γιά τά ὁποῖα προβλέπονται μέτρα παρεμβάσεως, τά ἐξισωτικά ποσά ἰσοῦνται πρός τά ποσά πού ἐπιτυγχάνονται μέ τήν ἐφαρμογή ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ ποσοστοῦ πού ἀντιπροσωπεύει τό ἄνοιγμα μεταξύ:

— τῆς ἰσοτιμίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος τοῦ ἐν λόγω Κράτους μέλους, ἡ ὁποία ἔχει δηλωθεῖ στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο καί ἀναγνωρισθεῖ ἀπ' αὐτό, ἀφ' ἑνός,

— τοῦ ἀριθμητικοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν μετατροπῆς τοῖς μετρητοῖς πού ἔχουν διαπιστωθεῖ ἐπί μία περίοδο πού θά προσδιορισθεῖ μεταξύ αὐτοῦ τοῦ νομίσματος καί τοῦ δολλαρίου τῶν ΗΠΑ, ἀφ' ἑτέρου.

2. Γιά τά ἄλλα προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1, τά ἐξισωτικά ποσά εἶναι ἴσα μέ τήν ἐπίπτωση ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ προϊόντος γιά τό ὁποῖο πρόκειται, τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ προϊόντος πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1, ἀπό τίς ὁποῖες ἐξαρτῶνται.

3. Ἐν τούτοις, ὅσον ἀφορᾶ τίς συναλλαγές Κράτους μέλους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 μέ ἄλλο Κράτος μέλος πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο αὐτό, τό ἐξισωτικό ποσό πού ἐφαρμόζεται σέ συγκεκριμένο προϊόν μειοῦται κατά τό ἐξισωτικό ποσό πού ἐφαρμόζεται στό προϊόν αὐτό στό δεύτερο Κράτος μέλος.

Ἄρθρο 3

Ἄν ἡ διαφορά πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 ἀποκλίνει κατά μία τουλάχιστον μονάδα ἀπό τό ποσοστό πού ἐπελέγη γιά τόν προηγούμενο καθορισμό, τά ἐξισωτικά ποσά τροποποιοῦνται ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἀνάλογα μέ τή μεταβολή τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρο 4

1. Δέν καθορίζεται ἐξισωτικό ποσό ὅταν σέ κανένα Κράτος μέλος τό ποσοστό πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 δέν ὑπερβαίνει τό 2,5%.

2. Δέν καθορίζεται ἐξισωτικό ποσό γιά τά προϊόντα γιά τά ὁποῖα τό ποσό πού ὑπολογίσθηκε σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 δέν ἔχει παρά ἐλαχίστη σημασία σέ σχέση πρός τή μέση ἀξία τους.

Ἄρθρο 5

Μέχρι τή στιγμή πού τά ἀνωτέρω Κράτη μέλη θά εἶναι σέ θέση νά εἰσπράττουν τίς ἀντισταθμιστικές εἰσφορές κατά τήν εἰσαγωγή, μποροῦν νά ἐξαρτήσουν, τήν εἰσαγωγή τῶν προϊόντων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 ἀπό τή σύσταση ἐγγυήσεως πού προορίζεται νά ἐξασφαλίσει τήν εἴσπραξη τῶν ποσῶν αὐτῶν.

Ἄρθρο 6

1. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ πού θά ἦταν δυνατό νά συνεπάγονται καί ἄλλες παρεκκλίσεις ἀπό τούς κανονισμούς περί τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, ἀποφασίζονται κατά τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 120/67/ΕΟΚ [1] τοῦ Συμβουλίου, τῆς 13ης Ἰουνίου 1967, περί ρυθμίσεως τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν σιτηρῶν, ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2434/70 [2] ἤ, κατά περίπτωση, τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου τῶν ἄλλων κανονισμῶν πού ρυθμίζουν τήν κοινή ὀργάνωση τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν.

2. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3, οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς συνεπάγονται ἰδίως τόν καθορισμό ἐξισωτικῶν ποσῶν.

Ἄρθρο 7

Δέν εἶναι δυνατόν νά γίνει μερική ἤ προσωρινή μόνον χρήση τῆς δυνατότητος πού προβλέπεται στόν παρόντα κανονισμό.

Ἄρθρο 8

1. Ὁ παρών κανονισμός ἐφαρμόζεται ἀπό τήν 12η Μαΐου 1971.

2. Ὁ παρών κανονισμός παύει νά ἐφαρμόζεται ἀπό τή στιγμή πού ὅλα τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη ἐφαρμόζουν καί πάλι τίς διεθνεῖς ρυθμίσεις πού ἀφοροῦν τά περιθώρια διακυμάνσεως τῶν τιμῶν συναλλάγματος περί τήν ἐπίσημη ἰσοτιμία.

3. Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει κάθε μήνα ἔκθεση στό Συμβούλιο γιά τούς ὅρους ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 12 Μαΐου 1971.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. SCHUMANN

---

(1) ΕΕ ἀριθ. 117 τῆς 19.6.1967, σ. 2269/67.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 262 τῆς 3.12.1970, σ. 1.